

Kościół parafialny rzymsko-katolicki pod wezwaniem Św. Stanisława B.M

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY POD WEZWANIEM ŚW. STANISŁAWA BISKUPA MĘCZENNIKA.

Kościół w stylu neoromańskim zaprojektował architekt Hugon Kudera z Warszawy. Kościół został poświęcony 8 maja 1913 roku. Obiekt wykonany został z czerwonej cegły klinkierowej z dachem o pokryciu z blachy arkuszowej, miedzianej. Powstał on na planie krzyża łacińskiego z prezbiterium zamkniętym pięcioboczną absydą. Po bokach prezbiterium znajdują się zakrystie zaprojektowane na rzucie prostokąta. Jest to bazylika trójnawowa z nawą poprzeczną (transeptem). Transept zamknięty jest prosto. Po bokach transeptu znajdują się cztery wieże na rzucie kwadratu. Nawa główna posiada rozpiętość konstrukcyjną 10m, nawy boczne rozpiętości konstrukcyjnej 6m. Długość naw (do transeptu) 37m. Transept posiada rozpiętość 10m i długość 36m. Całość rzutu przyziemia kościoła mieści się w wymiarach 73m (długość) i 38m (szerokość).

Główne wejście do świątyni zlokalizowane jest od strony północno - zachodniej. Prowadzą do niego rozległe schody terenowe wtopione w skarpe. Wejście boczne usytuowane jest od strony północno - wschodniej przy ciągu pieszo -jezdnym w kierunku rynku miasta. Przy wejściu głównym znajdują się dwie wieże na rzucie kwadratów. Wieże mają obecnie 39m wysokości, według pierwotnej dokumentacji miały mieć 66m wysokości. Na osiach wież od strony północno - zachodniej w poziomie przyziemia zlokalizowane są wejścia ozdobione kolumnami. Jedne dwuskrzydłowe drzwi stanowią wejście do kościoła przez nawę boczną, drugie drzwi stanowią wejście do kaplicy pogrzebowej. W wieżach nad drzwiami oraz w ścianach bocznych znajdują metalowe okna z dębowymi żaluzjami (z 1930r.). Między wieżami usytuowany jest portal z dwuskrzydłowymi drzwiami stanowiącymi główne wejście do kościoła. Portal wznosi się na wysokość 27m a na jego szczycie umiejscowiona jest rzeźba o wysokości 2,5m, wykonana w kamieniu przedstawiająca ?Serce Pana Jezusa?(z1932r.). Nad drzwiami głównymi wykonane jest okno w formie rozety o średnicy 6m, przeszklonej i zdobionej kompozycją witrażową. Rozeta ta stanowi główne doświetlenie chóru głównego. Nad rozetą umieszczony jest zegar z okrągłą tarczą (z 1995r.).

Wejście główne jest bogato zdobione i rozrzeźbione poprzez wykonanie kolumn i łuków. Przed wejściem znajdują się szerokie betonowe schody wykonane na całej szerokości elewacji północno -zachodniej. Na skrzyżowaniu transeptu z nawą główną wznosi się na wysokość 51m ośmioboczna wieża, przykryta hełmem w kształcie ostrosłupa o podstawie kwadratu. Do transeptu na dwóch jego końcach przylegają po dwie wieże o wysokości 35m przykryte hełmami w kształcie ostrosłupów o podstawie kwadratu. W zewnętrznej, zamykającej transept od strony południowo -zachodniej ścianie(po jej zewnętrznej stronie), znajduje się wnęka w której, na cokole z kamienia ustawiono rzeźbę przedstawiającą ?Pietę?. Rzeźba ta została przeniesiona w 1942r. z ul. Bytomskiej. Tło rzeźby stanowi wykonana przez Mariana Pałkę w 1995r. mozaika. Zamknięcie transeptu od strony północno -wschodniej boczne wejście do kościoła. Wnęka wejściowa jest bogato ozdobiona kolumnami z łukami. Nawy boczne są znacznie niższe od nawy głównej. Posiadają one po cztery okna w formie biforiów. Nawa główna doświetlona ponad nawami bocznymi, oknami w formie triforiów. Prezbiterium i absyda doświetlone są dziewięcioma rozetami z przeszkleniem w formie witraży.

Wnętrze kościoła jest bogato zdobione ,wykonane w jasnych i czystych kolorach ze złoceniami na

kapitelach kolumnienek i ornamentach. W prezbiterium nad ołtarzem znajduje się fresk przedstawiający Ostatnią Wieczerzę. Powyżej w trzech polach znajdują się freski przedstawiające : Chrystusa w Ogrójcu, Chrystusa Ukrzyżowanego i Zmartwychwstanie Chrystusa. Freski zostały namalowane przez prof. Macieja Makarewicza w latach 1963-1968. Witraże zdobiące świątynię są również autorstwa tegoż profesora. Obecne stacje Drogi Krzyżowej (po zamalowaniu poprzednich fresków) wykonał na deskach lipowych Witold Pełka.